

به یاد داشته باشید، فراموش نکنید

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش باب ۹ آیات ۸-۱۷؛ تثنیه باب ۴ آیات ۳۲-۳۹؛ مکاشفه باب ۱۴ آیه ۱۲؛ تثنیه باب ۴ آیات ۹ و ۲۳؛ تثنیه باب ۶ آیه ۷؛ تثنیه باب ۸ آیات ۷-۱۸؛ افسسیان باب ۲ آیات ۸-۱۳.

آیه حفظی: « به یاد داشته باشید و فراموش نکنید که چگونه خشم یهوه خدایتان را در بیابان برانگیختید. شما از روزی که از سرزمین مصر بیرون آمدید تا به این جا رسیدید، پیوسته به خداوند عسیان ورزیده اید» (تثنیه باب ۹ آیه ۷).

دو کلمه در کل کتاب تثنیه دیده می شود: به یاد داشته باشید و فراموش نکنید. هر دو کلمه مربوط به موضوع انسانی می شود، چیزی که در اذهان مان اتفاق می افتد. هر دو فعل هستند و بر ضد هم: به یاد داشتن فراموش کردن نیست و فراموش کردن، به یاد داشتن نیست.

خدا اغلب به قومش می گوید آنچه را که برایشان انجام داده است را به یاد داشته باشند؛ یعنی فیض و نیکویی اش را بخاطر داشته باشند. عهد عتیق سرشار از گفته های انبیاء به به قوم عبرانی می باشد تا آنچه را که خداوند برایشان انجام داده است را فراموش نکنند. اما مهمتر از همه اینکه فراموش نکنند که بخاطر آنچه که فراخوانده شده اند پاسخگو باشند. «کارهای خداوند را یاد خواهیم کرد؛ آری، عجایب تو را که از قدیم است، به یاد خواهیم آورد» (مزامیر باب ۷۷ آیه ۱۱).

آیا امروز برای ما فرقی دارد، هم در سطح مشارکت و حتی بیشتر از آن در سطح شخصی؟ چه آسان است فراموش کردن آنچه که خدا برایمان کرده است.

این هفته، همانطور که در تثنیه ذکر شد، ما به این اصل مهم نگاهی خواهیم انداخت، به اصلی که در آن نباید کارهایی را که خدا در زندگیمان انجام داده است را فراموش کنیم.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای ۱۳ آذر حاضر شوید.

یادآوری رنگین کمان

عبارت «به یاد داشته باشید» برای اولین بار در پیدایش باب ۹ دیده می شود؛ وقتی — پس از طوفانی که بر جهان واقع شد- خداوند به نوح گفت که رنگین کمان را علامتی از عهد بین ساکنین زمین خودش خواهد گذاشت و هرگز دیگر تمامی زمین را با طوفان و سیل از بین نخواهد برد.

پیدایش باب ۹ آیات ۸-۱۷ را بخوانید. چه درسی از عبارت «به یاد داشته باشید» می توانیم بیاموزیم و چگونه می توانیم کارهایی را که خدا برایمان انجام داده است را بیاد بیاوریم.

لبته خدا احتیاجی به رنگین کمان ندارد تا وعده و عهدش را به یاد آورد. او به زبانی سخن می گوید تا آدمیان بفهمند.

رنگین کمان برای ما انسانها این است که قول و پیمان خدا را یادآوری کند که دیگر دنیا را با سیل نابود نخواهد کرد. به عبارتی دیگر، رنگین کمان برای کمک به مردم در به خاطر سپردن این عهد ویژه بود که خدا با آنان بسته بود؛ هر دفعه که رنگین کمان ظاهر می شود قوم خدا نه تنها داوری خود را برای گناه جهان یادآوری می کند بلکه محبت و وعده اش را نیز خاطر نشان می سازد که دیگر دنیا را با سیل نابود نخواهد کرد.

از این روما اینجا اهمیت مفهوم یادآوری را می بینیم: یادآوری وعده خدا، یادآوری اخطارهای خدا، یادآوری عمل خدا بر جهان.

رنگین کمان در آسمان امروزه اهمیت بیشتری دارد وقتی، بر اساس توالی قوانین طبیعت، بسیاری از دانشمندان این باور را رد می کنند که سیل از ابتدا در جهان وجود داشته است. الن جی وایت چقدر جذاب نوشت که قبل از وقوع سیل، بسیاری از مردم تصور یکسانی داشتند که تداوم قوانین طبیعی احتمال وقوع سیل در جهان را منتفی می داند. او می نویسد که انسانهای حکیم بر این پدیده طبیعت بحث می کنند که «قوانین چنان به طور ثابت پایه گذاری گردیده اند که خود خدا نمی تواند آنها را تغییر دهد.» (مشایخ و انبیاء، صفحه ۹۷). پس، قبل از وقوع طوفان، مردم در مورد اساس قوانین طبیعت بحث می کردند که آمدن سیل و طوفان امکان پذیر نیست؛ پس از سیل، مردم بر اساس قوانین طبیعت استدلال می کنند که چنین چیزی وجود نداشته است.

با این حال خدا در کلامش به ما در مورد سیل گفت و به جهان نشانه ای داد؛ نه تنها نشانه سیل بلکه وعده اش را که دیگر جهان را با سیل نابود نخواهد کرد. بنابراین اگر به خاطر بسپاریم که مفهوم رنگین کمان چیست این اطمینان را می توانیم داشته باشیم که با نوشته های درون این رنگهای زیبا، کلام خدا وجود دارد. و اگر بتوانیم به کلامش در این وعده اعتماد کنیم چرا نباید به کلامش در تمامی این چیزهایی که به ما می گوید هم اعتماد نداشته باشیم؟

دفعه بعد که رنگین کمان را دیدید، در مورد وعده خدا تفکر نمایید. چگونه می توانیم یاد بگیریم که به تمامی وعده هایش اعتماد کنیم؟

۸ آذر

دوشنبه

توجه به روزهایی که گذشته است

در تثبیه باب ۴ ما توصیه های شگفت انگیزی را که خداوند از طریق موسی در مورد امتیازات بزرگی که به قوم برگزیده خود داده است، خوانده ایم. او آنها را از مصر نجات داد «با مصائب و آیات و معجزات و جنگ، و با دست نیرومند و بازوی افراشته و اعمال عظیم و ترسناک، چنانکه یهوه خدایتان در برابرچشمان شما در مصر برایتان کرد؟» (تثبیه باب ۴ آیه ۳۴). به عبارتی دیگر، نه تنها خدا کاری عالی برایتان انجام داده بلکه به روشی این کار را کرده تا به شما در یادآوری اش کمک کند تا هرگز فراموش نکنید که چه کارهای عظیمی برایتان انجام داده است.

تثبیه باب ۴ آیات ۳۲-۳۹ را بخوانید. خداوند چه چیزی را به آنها می گفت که به یاد بیاورند، و چرا اینقدر مهم بود که آنها این چیزها را به یاد بیاورند؟

موسی تاریخ را به مردم یادآوری می کند، حتی به دوران خلقت می رود و از آنان می پرسد که آیا چیزی در طول تاریخ بوده که برای آنان انجام نشده باشد. در واقع، او به آنها می گوید تا جویا شوند؛ یعنی خودشان مطالعه و بررسی کنند و ببینند آیا اینچنین چیزی را که تجربه کردند قبلاً اتفاق افتاده است. موسی با این سوالها در حقیقت تلاش می کرد تا به آنها اجازه دهد به این نکته پی ببرند که خداوند برایشان چه کارهایی انجام داده است و از این رو نهایتاً چقدر باید برای او به خاطر اعمال قدرتمندش در زندگیشان قدردان و سپاسگزار باشند.

نجات از مصر محور این اقدامات بود و بعد شاید به شیوه ای متحیر کننده، گفتگوی او در کوه سینا بود که به آنان اجازه داد تا «کلام او را از میان آتش» بشنوند.

تثبیه باب ۴ آیه ۴۰ را بخوانید. بنابراین موسی از مردم می خواست از این سخنان در خصوص کاری که خدا برای آنان انجام داده است چه نتیجه ای بگیرند؟

خداوند همه این کارها را بی هدف انجام نداد. او قومش را نجات داده بود و تا به آخر عهد خود را با آنان حفظ می کرد. آنان از مصر آزاد شدند و در صدد ورود به سرزمین موعود بودند. خدا سهم خود را انجام داد؛ حال آنها فراخوانده شدند تا سهم خود را ایفا نمایند که چیزی جز اطاعت کردن نبود.

این مدل چگونه طرح رستگاری را بیان می کند که در عهد جدید بیان شده است؟ عیسی برای ما چه کرد ، و چگونه باید به آنچه او برای ما انجام داده پاسخ دهیم؟ (مکاشفه باب ۱۴ آیه ۱۲ را ببینید)

۹ آذر

سه شنبه

مراقب باشید... مبدا فراموش کنید

تثنيه باب ۴ آیات ۹ و ۲۳ را بخوانید. خداوند از آنها می خواهد تا چه کاری در اینجا انجام دهند و چرا این خواسته اینچنین اهمیت زیادی برای قوم دارد؟

این دو فعل امری در این آیات حکمفرمانی می کنند: «مراقب باشید» و «فراموش نکنید». آنچه خداوند به آنان می گوید تا انجام دهند این است: مراقب باشید تا مبدا فراموش کنید. یعنی، آنچه که خداوند برایتان چه کرده است و همچنین عهدی را که با شما بسته است را فراموش نکنید.

فعل «مراقب باشید» (که به شکلی متفاوت در تثنيه باب ۴ آیه ۹ به کار برده شده، به «حفظ کنید» ترجمه شده)، در کل عهد عتیق تکرار می شود و به معنای «نگه داشتن»، «مواظب بودن» و «محافظت نمودن» یا «نگهبانی دادن» است. جالب اینجاست که اولین باری که این عبارت در کتاب مقدس ظاهر می شود به قبل از زمان گناه می رسد ، هنگامی که خداوند به آدم گفت باغی را که به او داده بود «حفظ» و نگهداری کند (پیدایش باب ۲ آیه ۱۵).

حال اگرچه خداوند به به تک تک افراد می گوید (فعل مفرد است) که مراقب خودشان باشند تا مبدا فراموش کنند. این امر به معنای این نیست که به خاطر داشتن حافظه ضعیف «فراموش می کنند» (اگرچه با گذر زمان و در نسل جدیدی که می آمد) بلکه بیشتر به معنای سستی در مورد تعهدات عهدشان است. یعنی آنان بایستی هوشیار می بودند که فراموش نکنند که چه کسانی بودند و در محضر خدا و در حضور عبرانیان و در برابر غریبان در میان آنان و در برابر اقوام اطرافشان چگونه باید زندگی کنند.

تثنيه باب ۴ آیه ۹ را دوباره بخوانید (همچنین به تثنيه باب ۶ آیه ۷ و تثنيه باب ۱۱ آیه ۱۹ رجوع نمایید) اما به بخش آخر آیه توجه کنید که در مورد تعلیم آنان به فرزندانشان و نوه هایشان است. این مطلب چگونه به آنان کمک می کند تا فراموش نکنند؟

این تصادفی نیست که بلافاصله بعد از اینکه موسی به آنها می گوید که فراموش نکنند ، اجازه ندهند این چیزها «از دلتان بیرون برود» ، به آنها می گوید این موارد را به نسل بعدی و به نسل بعد یاد دهید. نه تنها فرزندانشان نیاز دارند تا در مورد این گونه چیزها بشنوند بلکه حتی مهمتر

از همه اگر آنچه را که خدا برای شان انجام داده را مکررا به آنها بگویند مردم فراموش نمی کنند که اینها چه معنایی دارد. بنابراین، چه راه بهتری برای حفظ آنچه خداوند برای قوم برگزیده خود انجام داده است وجود دارد؟

چگونه گفتن تجربه ای که با خداوند داشته اید ، نه فقط برای دیگران ، بلکه برای خود شما نیز مفید بوده است؟ چگونه بازگو کردن پیشگویی خداوند به شما کمک کرده است که رهنمودهای او را فراموش نکنید؟

۱۰ آذر

چهارشنبه

سیر و پُر

یکی از رهبران پیشین کلیسا که برای مدت ۳۴ سال در مجمع عمومی ادونتیست های روز هفتم خدمت کرده بود داستانی را گفت که در آن سالها پیش خود و همسرش به فرودگاهی رسیده بودند اما چمدانشان گم شده بود. او گفت: «همانجا کنار بخش تحویل چمدان زانوزده و دعا کردیم و از خداوند خواستیم تا چمدان گم شده مان یافت شود» او گفت دوباره بعد از چند سال همان حادثه مشابه روی داد: به فرودگاه رسیدند اما چمدانشان نبود. او گفت که بعدا چه اتفاقی افتاد. به همسرش گفت: «نگران نباش، بیمه جبران خواهد کرد».

با داشتن این داستان در ذهنتان، تثبیه باب ۸ آیات ۷ تا ۱۸ را بخوانید. چه خطاری را خداوند به قومش در اینجا می دهد و امروزه این اخطار برایمان چه مفهومی دارد؟

ببینید وفادار بودن آنها به پروردگار چه چیزی را برای آنها به ارمغان می آورد. نه تنها آنان سرزمینی زیبا و فوق العاده را صاحب می شدند «سرزمینی که در آن نان را به تنگدستی نخواهید خورد و به چیزی محتاج نخواهید شد» (تثبیه باب ۸ آیه ۹)، بلکه در آن سرزمین به وفور نعمت برکت می یافتند: گله ها و رمه ها و طلا و نقره و خانه های زیبا. به عبارتی، همه آنچه که لازم است تا این زندگی قابل زیستن باشد به آنان داده خواهد شد.

اما بعد چه؟ آنها با خطری که همواره ثروت و دارایی شان را به خطر می اندازد روبرومی شدند، که فراموش می کردند که این تنها خداوند است که «اوست که به شما نیرومی بخشد تا توانگری حاصل کنید» (تثبیه باب ۸ آیه ۱۸).

شاید در ابتدا اینگونه نباشد اما با گذر سالها که تمامی نیازهایشان برآورده می شود گذشته خود را فراموش خواهند کرد، فراموش خواهند کرد که چگونه خداوند آنها را «از میان آن بیابان بزرگ و ترسناک» (تثبیه ۱ آیه ۱۹) عبور داده بود؛ و در واقع فکر می کردند که زیرکی و توانایی خودشان بوده که توانسته اند اینگونه کامیاب باشند.

این دقیقاً همان چیزی بود که خداوند بر ضد آن به آنان اخطار می داد تا از انجام آن اجتناب ورزند (و متأسفانه، علی‌الخصوص وقتی سخنان انبیای بعدی را بخوانیم، دقیقاً همان چیزی است که برای آنان اتفاق افتاد).

بنابراین در میانه این کامیابی، موسی به آنها گفت تا فراموش نکنند که این خداوند بود که اینکار را برایشان انجام داد و با برکات دنیوی فریفته نشوند. قرن‌ها بعد، عیسی در مثل برزگر در باره «فریبندگی و عشق به ثروت» هشدار داد (مرقس ۴ آیه ۱۹).

مهم نیست که چه مقدار پول و دارایی در اینجا داشته باشیم، همگی گوشت و خونیم که در انتظار رفتن به گودالی در زمین هستیم. این به ما در باره خطری که از ثروت می آید چه هشدار می دهد، اینکه آیا ثروت باعث می شود تا نیازمان را به تنها کسیکه می تواند ما را از این گودال زمین نجات دهد فراموش کنیم؟

۱۱ آذر

پنجشنبه

به یاد داشته باشید که برده بودید

تثنیه باب ۵ آیه ۱۵؛ تثنیه باب ۶ آیه ۱۲؛ تثنیه باب ۱۵ آیه ۱۵؛ تثنیه باب ۱۶ آیه ۳ و ۱۲؛ و تثنیه باب ۲۴ آیات ۱۸ و ۲۲ را بخوانید. چه چیز مخصوصی را خداوند از آنان خواست تا فراموش نکنند و چرا؟

همانطور که دیدیم، درکل عهد عتیق، خداوند مکرراً اذهان مردم را به سوی خروج ازمصر سوق می دهد، به سوی نجات معجزه آسایشان توسط خدا از مصر. تا به امروز پس از هزاران سال یهودیان همچنان عید پَسَح را برگزار می کنند، که یادبودی است برای آنچه خداوند برایشان انجام داده است. «چون وارد سرزمینی شدید که خداوند آن را به شما وعده داده است، این عبادت را به جا آورید. اگر فرزندان‌تان از شما بپرسند که «معنای این عبادت چیست؟» بگویید: «این قربانی پَسَح برای خداوند است که در مصر از خانه های بنی اسرائیل حفاظت کرد، آنگاه که مصریان را زد ولی خانه های ما را رهایی بخشید» (خروج باب ۱۲ آیات ۲۵ تا ۲۷).

برای کلیسای امروزه، عید پَسَح نمادی است از رستگاری ای که ما در مسیح داریم: «زیرا مسیح، بره پَسَح ما، قربانی شده است» (اول قرنتیان باب ۵ آیه ۷).

افسوسیان باب ۲ آیات ۸ تا ۱۳ را بخوانید. به این غیر یهودیان ایماندار گفته شد تا چه چیزی را به خاطر بسپارند؟ چگونه آن چیزی که به عبرانیان در تثنیه گفته شده است را به خاطر بسپارند؟

پولس از این مردم می خواست تا آنچه را که خدا برایشان در مسیح انجام داده بود، اینکه از کجا آنان را نجات داده بود و آنچه را که هم اکنون به خاطر فیض خدا دارند را به خاطر بسپارند. بنی اسرائیل چیزی از خود نداشتند تا در حضور خدا جلوه ای داشته باشند. در عوض این تنها فیض خدا بود که به آنان عطا شد، حتی با وجود اینکه آنان «نسبت به وعده عهد بیگانه بودند» آنان را در دامان مسیح عیسی قرار داد.

خواه یهودی در بیابان، مسیحی در افسس یا ادونتیست های روز هفتم در هر جایی از جهان، چقدر حساس است تا ما به یاد داشته باشیم و آنچه را که خدا برایمان در مسیح انجام داده است فراموش نکنیم. بنابراین جای تعجب نیست که ما این گفته را داریم: «برایمان نیکو خواهد بود اگر روزانه هر ساعتان را در تفکر مسیح به سربریم. ما باید آن را نقطه به نقطه بررسی کنیم و اجازه دهیم تخیل هر صحنه، به ویژه صحنه های پایانی را درک کند. همانطور که ما در نجات عظیمش سکنی می گزینیم که برایمان انجام داد، اعتمادمان نیز در او هرچه بیشتر ثابت می گردد، محبتمان به او هرچه بیشتر و سریعتر ابراز می گردد و ما عمیقاً با روح او آمیخته خواهیم شد» (الن جی وایت، آرزوی اعصار، صفحه ۸۳).

جمعه

۱۲ آذر

تفکری فراتر: «رحمت و شفقت خدا نسبت به موجودات گمراهش چقدر عظیم است که رنگین کمان زیبا در ابرها را به عنوان عهد و پیمان خود با انسانها قرار داد! خداوند اعلام می کند که وقتی به کمان نگاه می کند، عهد خود را به یاد می آورد. این گفته به این موضوع اشاره می کند که او فراموشکار است، بلکه او به زبان خودمان سخن می گوید تا بلکه بهتر درک کنیم. این هدف خدا بود که فرزندان اسرائیل در نسل های بعد مفهوم این کمان درخشان را بپرسند که آسمانها را در بر می گیرد، والدین شان باید داستان طوفان را مکرراً بگویند و به آنها بگویند که آن متعال این کمان را ساخت و بر ابرها قرار داد تا ضمانتی باشد که دیگر هرگز آنها زمین را دربرنخواهد گرفت. پس نسل اندر نسل این امر، محبت الهی را برای انسان شهادت خواهد داد و اعتمادشان را برای خدا مستحکمتر خواهد نمود.» (الن جی وایت، مشایخ و انبیاء، صفحات ۱۰۶ و ۱۰۷).

از بدو پیدایش مسیحیت، هرگز کلیسایی وجود نداشته است که از ثروت و آسایش موجوداتی که امروزه کلیسا در بعضی از کشورهای جهان از آن بهره مند است، بهره مند شده باشد. سوال این است، به چه قیمتی؟ چنین توانگری ای یقیناً بر وضعیت روحانی ما تاثیر مثبت نمی گذارد. چطور امکان پذیر است؟ از چه زمان ثروت مادی موجب رشد فضایل مسیحیان در زمینه انکار خود و از خودگذشتگی شده است؟ در بیشتر موارد ضد این امر اتفاق می افتد: هرچه مردم بیشتر داشته باشند، بیشتر از خود گذشته گی خواهند داشت و کمتر تمایل دارند تا به خدا وابسته باشند. ثروت و دارایی در هر حال چیزی نیکو است، اما یقیناً با بسیاری از تله های روحانی خطرناک همراه است.

سوالاتی برای بحث:

۱. در مورد این سوال که چگونه ثروت (که می تواند بسیار نسبی باشد ؛ یعنی کسی که در کشورش ثروتمند محسوب نمی شود، توسط افراد دیگری در یک کشور ثروتمند دیده شود) بحث کنید و چگونه بر معنویت ما تأثیر می گذارد. راههایی که «با پول» می توانند خود را در برابر برخی از خطرات روحانی که ثروت می تواند ایجاد کند ، محافظت می کنند؟

۲. در کلاس در مورد صحنه های پایانی زندگی مسیح و آنچه که آنها درباره محبت خدا به ما می گویند و اینکه چرا ما هرگز نباید واقعیت این محبت را فراموش کنیم صحبت کنید. به چه چیزهای دیگری در مورد نیکوئی خدا بیندیشید ، و چرا ما باید همیشه این واقعیت را در ذهن داشته باشیم؟

۳. اگرچه برخی دانشمندان می گویند طوفان و سیل در ابعاد جهانی وجود نداشت، علی رغم اینکه کتاب مقدس می گوید که وجود داشت(و رنگین کمان هم وجود داشت)، برخی می گویند آفرینش شش روزه هم وجود نداشت؛ علی رغم اینکه کتاب مقدس می گوید وجود داشت(وروز هفتم سبت برای به خاطر داشتن آن). این امر در مورد اینکه چقدر فرهنگ می تواند قدرتمندانه از جهات منفی بر ایمان تاثیر بگذارد به ما چه می گوید؟